

השר שרון
לא תפקידים, לא מיוחדים

ביותר במטה הבחירות. שאר הליברלים שומרים על פרופיל נמוך. אנשי חירות דוחים אותם כשאינפוש.

פחדנות אופיינית

מטה הבחירות של מפלגת העבודה מפוצל למטות שיש ביניהם קשר ושיתוף פעולה, הרמוני יותר או פחות (העולם הזה 20.6.84). גם בליכוד יש פיצול, אבל אין כלל שיתוף פעולה.

מזה כמה שבועות יושבים חברי מטה הרוח הצעיר ומנסים לגרום להקות דם במערכת הבחירות האנמית. ער עתה — ללא הצלחה.

בראש המטה עומד קליינר, שמיקור מו (49) ברשימת הליכוד לכנסת הבאה מבטיח לו שישאר בחוץ.

מישרד הפירסום העובד עם מטה הצעירים הוא של יואב אביטל. במטה חברים גידעון סטרמן מחירות וגם שני ליברלים, אמנון מנדה והד"ר חיים פרלוק, קרוב מישפחה של מאיר הוברמן, מוכיח המפלגה הליברלית.

הרעיונאי של המטה הוא יונתן ("יוני") שסיאור. לרוע מזלם של אנשי המטה, כל פרובוקציה שלהם אינה זוכה למענה ונשכחת מייד.

הכרזות שהם מפיצים, המודפסות בסטנסיל, לא מתקבלות כלל ברחוב. בכרזות אלה, המודפסות בצבעים שונים, יש ברור כלל טקסט אינפנטיילי ואיור מטופש.

ראשי המטה עסוקים רוב זמנם במריבות על כיבודים. הליברלים, למשל, מתנגדים שרק קליינר ייצג אותם בישיבות מטה הבחירות.

השבוע סוקרסוף הם הצליחו להרגיז. השמצות שהורפסו בעיתון חרפעמי גרמו להתרגשות רבה. קליינר נבהל (המשך בעמוד 62)

הכוחות הטובים ביותר. אבל, כרגיל וכצפוי, בפאסלה הראשונה האשימו אותו.

העניין החל בסיסמה "המחנה הלאומי". גם במיקרה זה הכל מייחסים אותה לז'ורנין. מבלי לשאול שוב ושוב מי אבי הרעיון, די בציון מה שקרה אחרי כן כדי להבין איך פועלת המערכת בליכוד. על אישור הסיסמה החליט אדם אחר — איש חוק ששונא ויכוחים, החלפת ריעות והעלאת רעיונות חדשים. לוי הכתיב לאנשי הפירסום את הסיסמה. אחרי שהסיסמה עוררה גל נזעם של התנגדות בתוך הליכוד, לוי אומנם המשיך לתמוך בה בפה מלא, אבל עורריו ומקורביו ניסו לרמוז שהאשם הוא במישרד הפירסום.

שר טובע במלל

תעמולת הבחירות קשורה, כי מובן, באגף ההסברה. נציג חירות באגף זה הוא רוני מילוא. נציג הליברלים הוא שריהמישפטים, משה ניסים. עליו אומרים, שגם אם הליברלים יפרשו מהליכוד, הוא בוודאי ישאר לצד תנועת החרות.

מכיוון שמילוא, המעיד על עצמו שאינו מבין גדול בתחום זה, אינו מקובל על לוי, ומכיוון שניסים רצה לזכות בכל העונה, הפך שר המישפטים חישימה לראש מטה ההסברה בפועל.

עקרונית אין בכל כל רע. מעשית, משום שהמדובר בניסים, התוצאות

דוברת ליבנת
ממציאה ברוזים

המפתה. לפחות אדם אחר נאלץ לפרוש מטל ארויו בגלל מערכת היחסים המפותחת בין המישרד ובין ארידור. היה זה הר"ר ישראל ("רוליק") פלג, דובר סיעת המערך בכנסת, שהקים כשותפות עם

המעולה, לפשפש טוביטוב נמעשהים ולראות היכן הם טעו. מעולם לא שררה הרמוניה בין מישרד הפירסום ומפלגה, כמו בין טל ארויו ותנועת החירות. מלבד ליבנת, המועסקת כתקציבאית במישרד,

"המחנה הלאומי" נכשל, השיירה ברחבי הארץ מתפרקת, הסיורים בגדה עלובים, הכל מחפשים דובר

העגמות של המינוי ניראות כבר בשטה. ניסים, שהתמקם במישרד טל ארויו ומנהל משם גם את מישרד המישפטים, טובע בים של מלל. הוא נוהג כמיקצוען, למרות שהבנתו בתחום זה שואפת לאפס. הוא משקיע

המישרד חברה ליעוץ לתיקשורת כשם מעוף. כנרונה הוא הביא עימו פרויקטים של חברת העובדים. כאשר הוא הבין שיצטרך לעזור במסע יחסיציבור למדיניות הכלכלית הכושלת של ארידור, הוא החליט לפרוש.

עובדת שם רחל קרמרמן, אלמנתו של יוסף ("יוסקה") קרמרמן, בעבר ח"כ וגיוזר חירות. היא גם בתו של השר יעקב מרדור, שלא יכהן בכנסת הבאה.

ליבנת היא ידידה טובה של רייסר. קרמרמן נמצאת נקשרים עם יורם ארידור, יושבראש מזכירות התנועה. אביבה, אשתו של ארידור, זכתה ליחס מיוחד מצד המישרד, הנמצא ברחוב הוברמן כתל-אביב. בזמן מלחמת לבנון היא אירגנה את מיבצע מלב אל לב — תרומות לקניית מיכשור רפואי לבתי-חולים. עורה לה בכך ליבנת הצעירה. העבודה התבצעה ממישרדי טל ארויו.

בין ארידור וראשי המישרד נקשרו יחסים כליכך טובים, שהם הציעו לה להישאר אצלם בתפקיד ניהולי בכיר. ארידור, מורה בתיכון ביהוד, התלבטה זמן רב, התייעצה עם בעלה ולבסוף דחתה באדיבות, אך בצער, את ההצעה

חי"ב קליינר
משתולל

מועמד ריאלי לכנסת הבאה, במטה תעמולת הבחירות של הטלוויזיה.

ניסים ואחרים במטה ההסברה לא מוכנים שגדות יהיה הפוסק הבלעדי בשידורי הטלוויזיה, המופקים על-ידי

סירטי רול כבר בפעם החמישית ברציפות. גדות השתוקק ללכת הביתה, אך הוא נשך את שפתיו ונישאר. הוויכוח על הסמכויות לא הסתיים, אבל גדות זוקף לזכותו

הצלחה ראשונה במאבק; הוא הצליח למחוק את הסיסמה "המחנה הלאומי" מתשדירי הטלוויזיה.

ניסים הוא אולי הליברלי הבולט

שעות על גבי שעות בירירה לפרטים שאין לו בהם כל מושג. וגורם להתמרמרות אנשי המיקצוע על התערבותו, הגרולה מדי לטעמם.

ערב תחילת שידורי התעמולה בטלוויזיה, התפוצץ סיכסוך שכבר התלקח קודם לכן. גידעון גדות, יושב ראש מועצת המנהלים של מיפעל-

הפיס, היה ראש מטה ההסברה לפני שלוש שנים. מאז שהתפטר מאגף ההסברה, לפני שנה וחצי, על רקע

ויכוח מיקצועי עם יורם ארידור הוא הגיע למסקנה שהתפטרות אינה משרתת את העניין. לכן נשאר גדות,

חברו של רייסר, הקבלן הודר ("רודי") אפל, יכול רק להודות למישרד הפירסום, שבועות מיבצע פירסום מתוכנן היטב הצליח להפוך את הקבלן שלום אהרון גניש, שותפו של אפל, לקבלן שמחפשי הדירות

הצעירים עמדו אצלו בתור. שותף במישרד הוא הפירסומאי הוותיק והגדול אליעזר ז'ורנין. על קירבתו ליצחק שמיר מרבכים

במיסדרונות הפוליטיים זמן רב. איש לא ברק עד היום אם שמועה זו נכונה.

מישרד טל ארויו התארגן מייד לפעולה. הוא גייס בשוק החופשי את

מועמד גדות
חוחם על המסך